

İşaret Taşlarında Emaneti Solumak

— Yazan Adam · 19 Aralık 2011

Bilirim...

Kelam etmek haddim değil!
Halin deruniliğinde
anlaşmak hiç değil!

Fakirliğimin...

Ve belagatleşen acizliğimin izi,
Kalbimin kireçlenen
çeperleri yeterli değil!

Gülü anmak...

Onu anlatmak, renginde solmak,
Hissiyatın titremelerine
maruz kalmak uzak!

Hasır olmak...

Kilim misali sabırla dokunmak,
Minder olmayı başarmak
divanda emin olmak!

Haşyeti anmak...

Sürurun saadetine erişmek,
Edebin diyarında
muvazene bularak koklamak!

Kokusunda,

La mekân olmayı başarmak,
Kalbi ferahlığa ulaşmak,
vicdan sancısını anmak!

Suhuletle yaklaşmak,

İşaret taşlarında emaneti solumak,
Zarafetinde ülfetle buluşmak
ve zamanı hesaplamak!

Haline nüfus eden,
Rüzgârı anmak, toprağı koklamak,
Dikenin hamiyetinde yeksan
olmak zannı bırakmak!

Kalan nefesleri,
Ömrün sahifelerinde eşsizliğini,
Ruhun ekseninde ki
ebediyete muhabbetle uzanmak!

Hiddet ve kinin,
Husumetin içindeki zelliliğın,
Sevgiyi kurutan cahilliğın,
şefkatsiz alınan her nefesin!

Mihenksiz vaktin,
Vuslatı düşlemeyen abdi acizin
Sakit olmayan ecelin ve
ölüm için vaat edilen güzelliğın!

Mustafa CİLASUN